

کمیته‌ی استانداردهای بین‌المللی حسابداری بحثی را درباره‌ی جنالی‌ترین موضوع گزارش مالی: یعنی حسابداری و افشای ارقام توسط بانکها، آغاز کرده است.

این موضوع از سال ۱۹۸۱ که نقطه‌نظرهای کمیته در مورد بانکها موجب ازخشم‌راندن میان بانکها، بازرسان، و حساب‌برسان برانگیخت، مورد بحث کمیته قرار نگرفته بود. با وجود این، آن عکس‌العمل، کمیته را از تکرار پیشنهادهای پیشین - مبنی بر حذف اندوخته‌های مخفی و تجزیه و تحلیل مفصل تر داریها و بدهیها - باز نداشته است.

هرگونه خودارضایی در مورد برتری استانداردهای بریتانیا در مقایسه با سایر ملل اروپایی باید به سرعت به دست فراموشی سپرده شود. هنوز بسیاری از بانکهای بریتانیایی مجاز به داشتن اندوخته‌های مخفی هستند، و حتی سیستم حسابداری و افشای اطلاعات مالی بانکهای پایایی، که خود سازمانهای مالی ترازاوّل جهان هستند، در بعضی از کشورها پایین تر از حد استاندارد است.

پیشنهادهای کمیته‌ی استانداردهای بین‌المللی حسابداری که به صورت پیش‌نویس در مورد درجه‌ی آسیب‌پذیری در مقابل خطر

درج شده است ، طبقه بندی خاصی از داراییها و بدهیها و تمرکز آنها ، افشای منابع درآمد ، روشهای مقابله با بدهیهای مشکوک الوصول ، و افشای اندوختههایی که در گذشته پنهان نگاه داشته میشد ، را در بر میگیرد .

در قانون تعدادی از کشورها ، به صراحت اجازه داده شده که اندوختههای مخفی ایجاد نگاه داری شود . بانکهای اروپایی ، به ویژه بانکهای سوئیس و آلمان بیش از سایر بانکها ، در مورد کاربرد این اندوخته برای هموار کردن میزان سود در سالهای مالی مختلف شهرت دارند . اما ، این بانکها تنها نیستند . قانون به بانکهای بریتانیایی اجازه میدهد که اندوختههای مخفی داشته باشند . هرچند که بانکهای پایاپای به صورت داوطلبانه رهبری جنبش کنار گذاشتن این اندوختهها را در سال ۱۹۶۹ بر عهده گرفتند ، در عمل ، فقط بانکهای بازرگانی و اعضای کمیته اتاق پذیرش هنوز از این امتیاز قانونی بهره برداری میکنند .

به گفتهی کمیتهی استانداردهای بینالمللی حسابداری ، "اندوختههای افشا نشده ، به درجات گوناگون ، امکان سوءارائهی درآمدهای گزارش شده بانکها را فراهم می سازند و لذا عدم اطمینان به ارقام را تا حدتأمین حقوق سهامداران گسترش میدهند ." کمیته اضافه میکند "میزان اندوختههای با پیداعلام شود ، همین طور هم لازم است هر نوع انتقال از درآمد یا به درآمد و هر انتقال دیگر افشا گردد ."

موضع مخالف به احتمال زیاد ، همان گفتههای طولانی و شدیدالحن با ریش را تکرار خواهد کرد و گزارشهای ویژه ای را جهت بحث آماده خواهد ساخت . در آن زمان مخالفان چنین استدلال می کردند که بانکها - برخلاف سایر شرکتها - در ساخت مالی و اقتصادی کشور خود نقشی برجسته دارند ، و این ، به آن معنی است که ارقام آنها را باید در برابر نوسانهای ناموافق و ناگهانی حفاظت کرد زیرا این گونه رویدادها می تواند سبب بیرون رفتن سپردهها از سیستم بانکی و ایجاد خطر سقوط شود .

به نظرمی رسد که داشتن اندوخته‌های مخفی، بهترین راه حفاظت از بانکها باشد.

حتی بدون اظهارناحدرست ارقام به‌عمد، اندوخته‌ی مخفی می‌تواند مخاطراتی داشته‌باشد: هرزیا دگویی غیرعمدیده‌ها (یا کم‌گویی‌ها) چنین خطراتی را سبب می‌شود.

بر اساس تنها تحلیل همه‌جانبه‌ای که از حسابداری بانکهای بین‌المللی وجود دارد (این گزارش را سال گذشته‌ارنست و وینی تهیه کرده‌اند) بانکهای آلمانی به سه طریق اندوخته مخفی ایجاد می‌کنند: استفاده از قواعد هزینه‌یابی بر مبنای ارزشهای تاریخی در زمان تورم، گزینش روشهای محافظه‌کارانه‌ی ارزیابی و ارزیابی کمتر از قیمت واقعی توسط مدیریت.

همین گزارش اشاره می‌کند که یکی از روشهایی که بانکهای سویس با توسل به آن اندوخته مخفی می‌سازند "منظور کردن - ذخایر بیش از حد لازم برای پوشش مطالبات مشکوک‌الوصول" است. در زمانی که با زسان و سهامداران بانکها نگران وام‌هایی هستند که بانکها به کشورهای در حال توسعه داده‌اند، اغلب این نکته فراموش می‌شود که سوخت شدن بدهی سکه‌ای است که دو رو دارد. اگرچه تعیین ذخایر بیش از حد لازم برای مطالبات مشکوک‌الوصول ممکن است کمکی به آسوده‌خواه‌بیدن بانکداران مرکزی باشد، این عمل ارقام را مختل می‌سازد و اندوخته مخفی به وجود می‌آورد.

بانکهای بریتانیایی برای مطالبات مشکوک‌الوصول، هم ذخیره مشخص و هم ذخیره عمومی به حساب می‌گیرند. نوع اول برای مقابله با زیانهای مشخص و شناخته شده است، در حالی که ذخیره‌ی عمومی به این جهت کنار گذاشته می‌شود که پوششی در برابر زیانهای باشد که دقیقاً در صورت داراییهای بانک مشخص نشده‌اند، اما وجود آنها در ترازنامه‌ی بانک حس می‌شود. (به گزارش سالانه‌ی بانک بارکلیز، سال ۱۹۸۴). به این ترتیب، لزوم و میزان ذخایر عمومی به تصمیم مدیریت بستگی بسیار دارد.

جدیدترین حمله‌ی کمیته‌ی استانداردهای بین‌المللی

بقیه در صفحه ۲۸

در هر صورت ، این نیز می گذرد . تبلیغ کردن یا نکردن ...
تو که فکر نمی کنی در دنیایی که کامپیوتر در هر شرکت ، خانه و
مغازه ی خرده ریز فروشی وجود دارد ماهمین جا می نشینی -
رویدادها را به صورت ناقص ثبت می کنیم و راه هایی برای پایین
نگاه داشتن مالیاتها پیدا می کنیم ؟

صبر کن تا ما تبلیغ کنیم که حسابها با کامپیوتر سرپایی
رسیدگی می شود ، - یا نظرت درباره ی این یکی چیست که بگوییم:
همه چیز کامپیوتری است - یک سکه در سوراخ دستگاه بیندازید و
خودتان در این جا به محاسبات حسابهای خود رسیدگی کنید ، اگر
به مشکلی برخوردید ، کارکنان مودب و کارآمد ما برای کمک به
شما نشسته اند . در قبال یک سکه اضافی ، می توانید دوجدهی سال
آینده ی خود را نیز با کامپیوتر برآوردنمایید ، "
چه شرکت بزرگی باشیم و چه کوچک ، طولی نمی کشد که بازی
به کل تغییر ماهیت می دهد . در آن زمان همه ی ما از یک نقطه
دوباره آغاز خواهیم کرد .

بقیه از صفحه ۲۵

حسابداری به اندوخته مخفی زمانی صورت گرفته است که کمیته ی
اروپایی هنوز روی دستورالعمل حسابداری بانکهای خود کار
می کند . این امر بانکها را به طور کلی همتراز سایر شرکتها
می سازد .

با وجود این ، به بانکها اجازه داده شده است که تا ۵ درصد
از کل وامها و اعتبارات خود اندوخته مخفی داشته باشند . معنی
این اجازه ، در مورد بانک با رکلیز به عنوان مثال ، این است که
به ماخذ متجاوز از ۵ میلیارد لییره کل اعتبارات اعطایی سال
۱۹۸۴ آن بانک ، ۵ درصد اندوخته مخفی مجاز ، بالغ بر حدود
۳ میلیارد لییره خواهد شد که نه برابر سود گزارش شده ی سال
پیش است !

جای تعجب نیست که گروههای مختلف خود را برای مبارزه

←
آ ماده می سازند .

[illegible]